

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 111
din 07.07.2010**

Dosar nr.: 173/2010

Petiția nr.: 3570/05.05.2010

Petent: C. V

Obiect: Domnul C. V, angajat al postului de poliție din comuna Agăș, Județul Bacău, susține faptul că nu a beneficiat de un spor de 30%.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. C. V

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului.

I.1.2 -

II. Obiectul sesizării

2.1. Domnul C. V, a activat în cadrul postului de Poliție Smulți până în data de 01.03.2001, ca ajutor șef de post și până în anul 2006, ca șef de post. De la data de 23.11.2006 a fost transferat în cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Bacău. În toată această perioadă a desfășurat activități de cercetare penală, fapt pentru care, conform Dispozițiilor I.G.P.R, nr. 4140 din 11.04.2005, face parte din structura poliției judiciare IPJ Bacău. După transferul domnului C. V în anul 2006, Corpul Național al Polițiștilor Teritoriului Galați, al cărui membru a fost până la data respectivă a întreprins o acțiune în

contencios administrativ la Tribunalul Galați, pentru neacordarea unui spor de 30% pentru perioada **01.10.2004-31.03.2006**. Acțiunea a avut câștig de cauză în instanță iar la data de 23.01.2008, **M.I.R.A și Inspectoratul de Poliție Județean Galați**, au fost obligate să plătească la circa 450 de agnți de poliție judiciari, despăgubiri reprezentând drepturi salariale constând în sporul de 30%, în urma unei acțiuni în contencios întreprinsă în anul 2007.

După ce a aflat de demersul făcut de colegii dânsului, domnului **C V** a întreprins o acțiune în instanță pentru a dobândii drepturile solicitate și neacordate. Tribunalul Galați la data de 09.07.2009, după judecarea cauzei a respins acțiunea ca fiind nefondată, acțiunea făcând obiectul dosarului nr. 2168/121/2009.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Domnul **C V** susține că, Tribunalul Galați a făcut o deosebire de tratament între colegii lui ca angajați în cadrul poliției judiciare al Inspectoratului de Poliție Bacău și dânsul, care din anul 2006 a fost detașat la Inspectoratul Județean Bacău, desfășurând în toată această perioadă o activitate de cercetare penală. Pentru această perioadă acoperită ca detașat în cadrul Inspectoratului Județean Bacău, nu i sa acordat de către instanță sporul de 30 % din salariul de bază lunar din perioada 01.09.2002-31.03.2006, cât a activat ca polițist judiciar în cadrul Inspectoratului de Poliție Galați.

IV. Procedura de citare

4.4 Prin adresa înregistrată cu nr. **3763.11.05.2010**, a fost citat domnul **C V**, pentru data de 03.06.2010, efectuându-se procedura de ridicare a excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, instanțele de judecată fiind suverane în îndeplinirea actului de justiție, procedură legal îndeplinită.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. In fapt.

Colegiul Director a reținut faptul că, petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, cu privire la faptul că, Tribunalul Galați, nu îi acordă dreptul la un spor de 30% din salariul de bază precum a acordat colegilor

lui, polițiști judiciari de la Inspectoratul de Poliție Județean Galați. Colegiul Director constată că, obiectul petiției privește modalitatea de aplicare a unor dispoziții cu caracter normativ, câștigate în instanță.

7.1. În drept,

Analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.**

Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Astfel, în raport cu petiția, așa cum este formulată, Colegiul Director reține că în cauză sunt aplicabile principiile organizării și îndeplinirii justiției în țara noastră, transpuse în Constituția României și care statuează în art. 126 alin.1 că „În România justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul Director, este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, în special cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate. (vezi în acest sens hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțate în cauza Van de Hurke v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, parag. 45, coroborat cu hotărârile pronunțate în cauzele Benthem v. the Netherlands, 23 October 1985, Series A no. 97, p. 17, para. 40; H. v. Belgium, 30 November 1987, Series A no. 127, p. 34, para. 50; and Belilos v. Switzerland, 29 April 1988, Series A no. 132, p. 29, para. 64).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, Colegiul Director constată că, nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

C V ,

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ANAMARIA PANFILE – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

ISTVAN HALLER – Membru

IOANA POP– Membru

VASILE VASILE ALEXANDRU – Membru

ASZTALOS CSABA FERENGZ – Președinte

CRISTIAN JURA– Membru

Data redactării 12.08.2010

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.